

[Aase Olesen]

ketinet for at sige, at der må være en vis rimelighed i den måde, man omgås reklamer for tobak og spiritus på.

Så bliver der slået meget på, at man ad frivillighedens vej skulle kunne gøre noget, og hr. Hans Jørgen Jensen spørger ligefrem, hvordan partierne ad frivillighedens vej vil komme videre. Ja, for os er der da ingen tvivl om, at oplysning har værdi, men jeg vil gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt: vi skal ikke, hver gang vi snakker oplysning, sige: for børn og unge. Det er udmærket, men børn og unge drikker ikke først og fremmest, fordi de mangler oplysning. De drikker, fordi det er voksent at drikke, fordi deres forældre drikker, og fordi alle i deres omgangskreds i øvrigt drikker. Jeg ville meget gerne have, om vi kunne prøve i højere grad at rette vores oplysningsvirksomhed mod den voksne drikkende befolkning. Det var nok det, der ville batte noget. Og så kunne jeg i den sammenhæng sige til hr. Hans Jørgen Jensen, at man kunne gøre en vældig indsats ved at lave noget mere oplysning på arbejdspladserne.

Tiden tillader jo ikke en større, samlet alkoholpolitisk debat her i dag, men det tror jeg efterhånden der er behov for. Det er længe siden, vi har haft den. Der er sket meget i de senere år med hensyn til den viden, der er i befolkningen om alkohols skadelige virkninger, og jeg tror, det ville være en god idé, om vi fik en sådan debat. Så ville vi måske heller ikke have så svært ved at komme igennem med en skærpelse af afgifterne på dette område. Det, der sker for øjeblikket, er jo, at man på grund af prisudviklingen gradvis slækker på alle giftafgifter, også afgifterne på øl og spiritus og vin. Når man fra socialdemokratiets side spørger, hvad vi kunne gøre ad frivillighedens vej, så kunne man jo – jeg ved ikke, om det kan regnes for frivillighed – starte med at vedtage de afgifter på vin, spiritus og øl, som vi faktisk havde klar i november måned.

Inge Krogh (KrF):

Jeg siger tak til indenrigsministeren og til partiernes ordførere. Som det fremgår, har vi adskillige gange fremsat forslag om forbud mod reklame, men det er jo ikke blevet vedtaget. Der er dog i hvert fald flere gange sket noget: enten har vi fået en alkoholdebat, el-

ler også har det resulteret i et forslag fra indenrigsministeren om regler for markedsføring af alkohol. Og nu vil jeg også sige tak til fru Aase Olesen, fordi fru Aase Olesen igen taler om, at vi trænger til en debat om alkohol.

Jeg har gjort, som hr. Hans Jørgen Jensen siger: hvis man ikke kan få den, man elsker, så må man sørge for noget andet, og derfor har vi denne gang fremsat dette beslutningsforslag. Det er – det er jo ikke nogen hemmelighed – næsten det samme forslag som det, indenrigsministeren kom med for ca. et år siden, og det har været til høring forskellige steder, bl.a. hos afholdsselskaberne. Forslaget var med, som der står i bemærkningerne, i regeringens lovkatalog i oktober 1981, men ikke i januar 1982, og indenrigsministeren siger, at det var, fordi man ikke forventede, at der var flertal for det. Det er der måske heller ikke, men jeg tror, det er godt, at man får tingene debatteret.

Jeg må sige tak til indenrigsministeren for hans tilsagn om at arbejde videre med det, og fordi indenrigsministeren egentlig klart ser, at en frivillig aftale brancheforeningerne imellem næppe er gennemførlig. Der har været frivillige aftaler før, og det er der endnu, og måske har det knebet lidt med at overholde dem. Det skal vi ikke diskutere her, men det er dog vel næppe sådan, at de frivillige aftaler vil gå ud på de regler, vi tilråder regeringen at foreskrive for markedsføringen.

Jeg må også sige tak til indenrigsministeren for tanken om at rekonstruere regeringens kontaktudvalg for alkohol og narkotika. Det tror jeg nok man kan sige at vi trænger til, og når vi ser på sådan et blad som Alkoholdebat, der er kontaktudvalgets organ, så er der visse ting, vi ikke er lige tilfredse med. I det sidste nummer mener man, at der er en for stærk skrækkampagne vedrørende fosterskader, når den gravide bruger alkohol, og der er også hyggelige billeder fra en bar, som kan virke sådan, at man kunne tænke sig, at de unge bestemt fik lyst til at gå på bar, og det var vel egentlig ikke det, der var kontaktudvalgets opgave. Jeg tror, billedet er fra en kro lørdag aften.

Hr. Hans Jørgen Jensen taler meget om en storstilet oplysningskampagne, og det synes vi også er ganske udmærket, men der er dog ting, som vi må tænke på. Jeg har hørt mange sige, at lige meget hvad man oplyser om